

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 2.

V Ljubljani, 1. februarja 1903.

Leto XXXIII.

Vihrala je vihra . . .

Vihrala je vihra, vihrala,
Podrla je bukev na tla,
Ki trhla, starična čakala
Je le še poslednjega zla.

Mahnila je smrt, zamahnila
Nad trhlím je starcem s koso
In v grob ga temán položila,
Zasula ga s črno prstjo.

Življenje obeh je končano,
Obadva razpadeta v prst:
Ne bukvi, a starcu je dano,
Da enkrat še vstane iz vrst.

—2.

O Svečnici.

V božjih hramih danes verni
Svečice prižigajo,
In v molitvah Bogu znanih
Želje k nebu dvigajo.

Jaz pa prosil sem Očeta:
„Luč Ti v srcu mojem vžgi,
Ki za-Té in rodne brate
Bo plamtela mi vse dni!“

Osojski.

